X kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 34)**
- **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 18)**

z dnia 12 czerwca 2024 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 34)

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 18)

12 czerwca 2024 r.

Komisje: do Spraw Unii Europejskiej oraz Spraw Zagranicznych, obradujące pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej, zrealizowały następujący porządek obrad:

I. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony, sporządzonej w Apii dnia 15 listopada 2023 r. (druk nr 348),

II. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Zaawansowanej umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 2023 r. (druk nr 420).

W posiedzeniu udział wzięli: **Władysław Teofil Bartoszewski** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Jacek Zenon Karczewski** prezes Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Joanna Heger**, **Monika Włodarska** – z sekretariatu Komisji do Spraw Unii Europejskiej w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej; **Bartłomiej Bąk**, **Ewa Matuszek-Zagata** – z sekretariatu Komisji Spraw Zagranicznych w Biurze Komisji Sejmowych; **Michał Gajewski**, **Karina Parśniak** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dzień dobry. Przepraszam za zwłokę. Otwieram wspólne posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej i Komisji Spraw Zagranicznych. Stwierdzam kworum. Witam panie i panów posłów, panie i panów ministrów i towarzyszące im osoby.

Przechodzimy do pierwszego czytania rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony, sporządzonej w Apii dnia 15 listopada 2023 r. To jest druk nr 348. Projekt został skierowany do naszych Komisji do pierwszego czytania w dniu 8 maja. Państwa posłów proszę o wyciszenie rozmów. Dziękuję. Przypominam, że pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie przez wnioskodawcę, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy oraz debatę w sprawie ogólnych zasad projektu. Bardzo proszę przedstawiciela wnioskodawców, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pana Władysława Bartoszewskiego o uzasadnienie projektu. Dzień dobry, panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Władysław Teofil Bartoszewski:

Szanowni państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy na temat ratyfikacji umowy o partnerstwie między UE i jej państwami członkowskimi z jednej strony a członkami organizacji państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z drugiej strony sporządzonej w Apii 15 listopada 2023 r. Celem tej umowy i tej ustawy jest kontynuacja partnerstwa ustanowionego umową o partnerstwie między państwami

Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony podpisaną w Kotonu 29 czerwca 2000 r., jak również dostosowanie zasad tego partnerstwa do aktualnych wyzwań. W skrócie, ponieważ umowa jako taka, cały druk ma 172 strony. Nie będę tego punkt po punkcie omawiał, druk jest na stronie sejmowej. W skrócie, w porównaniu do umowy z Kotonu ta umowa przewiduje znacznie szerszy zakres współpracy, reorientując się z tradycyjnie pojmowanej współpracy rozwojowej i współpracy gospodarczo-handlowej w kierunku szerszego, wzmocnionego partnerstwa politycznego. Strategiczne obszary i priorytetowa współpraca obejmują prawa człowieka, demokracje i sprawowanie rządów, pokój i bezpieczeństwo, rozwój społeczny, zrównoważenie środowiskowe i zmiany klimatu, trwały wzrost gospodarczy i rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu, a także migracje i mobilność.

W wymiarze politycznym umowa wykracza poza tradycyjny wymiar współpracy rozwojowej, kładąc większy nacisk na forach międzynarodowych i budowanie sojuszy na arenie międzynarodowej. Umowa ma także wzmocnić zdolność jej stron do wspólnego działania w zakresie wyzwań związanych ze środowiskiem i zmianami klimatycznymi oraz innych kwestii o wymiarze globalnym, takich jak migracja, mobilność, pokój i bezpieczeństwo. Umowa zdaniem jej stron będzie lepszym narzędziem do realizacji agendy ONZ 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, które jeszcze nie były zdefiniowane w momencie zawierania umowy z Kotonu. W porównaniu do poprzedniej umowy w niniejszej umowie większy nacisk zostanie poświęcony wzrostowi sprzyjającemu włączeniu społecznemu i tworzeniu miejsc pracy, w szczególności inwestycjom oraz rozwojowi sektora prywatnego. Dodatkowo umowa ma wzmocnić dialog partnerski z różnymi podmiotami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim.

Kwestie finansowania działań rozwojowych nie zostały ujęte w tej umowie w tak rozbudowany sposób jak w tej z Kotonu, która posiada odrębny protokół finansowy. Niniejsza umowa określa w części czwartej art. 82 ust. 1 oraz art. 82 ust. 9, że UE udostępni odpowiedni poziom zasobów finansowych zgodnie ze swoimi przepisami i procedurami wewnętrznymi. Ponadto należy mieć na uwadze, że w związku z wygaszaniem Europejskiego Funduszu Rozwoju finansowanie większości programów rozwojowych na rzecz partnerskich państw będzie się odbywać tak jak obecnie za pomocą instrumentu sąsiedztwa oraz współpracy międzynarodowej i rozwojowej – globalny wymiar Europy.

Na zakończenie wskazać należy, że umowy o partnerstwie gospodarczym zawarte na podstawie umowy z Kotonu jako samodzielne umowy międzynarodowe pozostaną w mocy. Niniejsza umowa zapewni powiązanie z tymi umowami, zwłaszcza w odniesieniu do ogólnych zasad i dążenia do zrównoważonego wzrostu gospodarczego i rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Chciałbym podkreślić pewne aspekty tej nowej umowy, które są dla Polski bardzo istotne. Jeśli chodzi na przykład o skutki społeczne, które są wymienione w uzasadnieniu zmian tej umowy, to zwracam uwagę, że umowa z Kotonu zawierała zobowiązania do przyjmowania bez dodatkowych formalności własnych obywateli nielegalnie przebywających na terytorium innego państwa strony. W odniesieniu do współpracy z państwami, z którymi UE lub państwo członkowskie – tak jak Polska – nie ma zawartej umowy o powrotach i readmisji, art. 13 umowy z Kotonu stanowił istotny instrument i podstawę prawną współpracy w tym zakresie. W związku z wygaśnięciem umowy z Kotonu bez podpisania nowej umowy nie mielibyśmy formalnych podstaw do współpracy w kwestii powrotów z dużą ilością państw, z którymi nie ma innych umów w tym zakresie. Umowa z Samoa pozwoli utrzymać podstawy prawne umożliwiające współprace z państwami AKP w zakresie powrotów. Dodatkowo przepisy dotyczące powrotów i readmisji w umowie z Samoa są dużo bardziej szczegółowe niż w umowie z Kotonu.

Drugim istotnym aspektem są skutki gospodarcze. Umowa z Samoa tworzy nowe możliwości gospodarcze dla partnerów. Szczególnie istotny będzie trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu i tworzeniu miejsc pracy, stymulowaniu inwestycji oraz rozwojowi sektora prywatnego. Z punktu widzenia gospodarczego jest również istotne, że dalsza współpraca Polski poprzez umowę z Samoa z państwami AKP pozwoli podmiotom europejskim na zwiększenie konkurencyjności wobec ekspansji Chin i Rosji w tym regionie.

Jeśli chodzi o skutki polityczne, ratyfikowanie umowy z Samoa jest korzystne z punktu widzenia interesu Rzeczypospolitej Polskiej w regionie, szczególnie w kontekście wojny na Ukrainie oraz prowadzenia przez Rzeczpospolitą Polską działań związanych z rosyjską dezinformacją i wpływami. Między innymi temu, a także rozwojowi współpracy gospodarczej z poszczególnymi krajami Afryki Subsaharyjskiej służy zdecydowana intensyfikacja w ciągu ostatniego roku kontaktów politycznych i gospodarczych, w tym spotkań na najwyższym szczeblu. Zacieśnienie współpracy między UE a państwami AKP utrudni Rosji dalszą aktywność mającą na celu zwiększenie jej wpływów na tym kontynencie. W tym kontekście szczególnie istotna była zgoda wyrażona przez Radę UE na podpisanie porozumienia udzielona przed szczytem Rosja – Afryka, który się odbył w lipcu 2023 r. w Petersburgu.

Kolejnym dodatkowym aspektem korzystnym dla nas jest to, że umowa z Samoa zachęca strony do ratyfikacji i wdrożenia rzymskiego trybu statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz powiązanych instrumentów, a także do dalszego zwiększania skuteczności MTK. Przepisy te są szczególnie istotne w kontekście ścigania rosyjskich zbrodniarzy wojennych, a także w związku z tym, że wiele państw będących stronami umowy z Samoa nie jest stronami statutu rzymskiego MTK. To również jest dla nas istotne. W związku z tym, państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, w imieniu rządu wnoszę o poparcie projektu ustawy w sprawie ratyfikacji niniejszej umowy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Czy są pytania ze strony posłów? Bardzo proszę, pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Panie ministrze, pan trochę o tym mówił, ale prosiłbym o rozwinięcie i bardziej precyzyjne wyjaśnienie różnic między umową sprzed 24 lat a tą umową, którą się teraz proponuje, jeśli chodzi o relacje UE z krajami Afryki, bo przecież 24 lata, ćwierć wieku, to jest cała epoka i coś się jednak w tych relacjach zmieniło. A głównym kryzysem na linii, można powiedzieć, na linii relacji UE z krajami Afryki jako całością, jest kryzys nielegalnej imigracji. W związku z tym, czy w tym dokumencie są jakieś twarde pomysły związane z zakończeniem tego kryzysu czy ograniczeniem go w postaci zawierania jakichś umów podobnych do tych umów, które udało się zawrzeć z jednym krajem afrykańskim – z Tunezją. Ale to przecież daleko niewystarczające, żeby tę falę nielegalnej imigracji płynącą z Afryki do krajów UE zatrzymać.

Krótko mówiąc, czy po 24 latach w tym dokumencie, który ma się zmierzyć z wyzwaniami przyszłości w relacjach UE z Afryką, jakieś twarde propozycje w stosunku do krajów afrykańskich zostały zaproponowane? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Czy w tym punkcie jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Panie ministrze, bardzo proszę o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, w tej umowie nie ma bardzo konkretnych odniesień do kwestii migracyjnych, natomiast całym założeniem tej umowy jest to, żeby przy pomocy współpracy z UE wzmacniać gospodarki tego regionu po to, żeby ludzie nie musieli i nie chcieli emigrować. Bo jedynym sposobem na powstrzymanie migracji długofalowo jest poprawa statusu ekonomicznego ludzi mieszkających w tym regionie. Bo dysproporcje między nimi a UE są duże i lepiej jest pomagać im się rozwijać niż zapraszać potencjalnych migrantów do przyjazdu tutaj. Ale ta umowa jako taka nie jest umowa dotyczącą migracji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję panu ministrowi. Nie widzę więcej… A bardzo proszę, pani posłanka Wojciechowska.

Poseł Anna Wojciechowska (KO):

Bardzo dziękuję. Po prostu te zmiany polegają na tym, że to jest wsparcie gospodarcze, likwidacja ubóstwa i przez to poprawa warunków, poprawa stylu życia i sposobu życia. Oczywiście nie mówimy, że tam się od razu zrobi rewolucję, ale są również w umowie ujęcia, że na przykład będziemy mogli odsyłać migrantów i kraje rodzime będą ich przyjmowały bez żadnych protestów. Natomiast przede wszystkim to jest też pomoc finansowa przez banki i różnego rodzaju organizacje, likwidacja ubóstwa i oczywiście wprowadzenie jakiejś demokracji, praw człowieka, wspieranie rozwoju społecznego i nierówności różnego rodzaju i wspieranie, mobilizowanie inwestycji i handlu. No i przede wszystkim zwiększenie naszych wpływów, a eliminacja wpływów rosyjskich na tę część świata, na tę strefę, bo przecież tam też już jakieś porozumienia zostały zawarte w ubiegłym roku w Petersburgu.

Tak że na tym miedzy innymi to polega, ale takich twardych argumentów te zmiany nie zawierają. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Jeszcze w tej części ogólnej… Czy mamy jeszcze zgłoszenia posłów? Nie mamy. To poproszę o zabranie głosu pana Jacka Karczewskiego, prezesa Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku.

Prezes Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku Jacek Karczewski:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Wysokie Komisje, chciałbym w kilku słowach poruszyć omawianą dzisiaj tematykę. Najpierw sprawy techniczne, to znaczy, po pierwsze chciałem wskazać, że ta umowa była negocjowana od września 2018 r., więc na pewno przez 5 lat została tak wycyzelowana, że przynajmniej każdego z tych państw, które są wymienione w załączniku do druku 348, czyli ponad stu państw, jakieś interesy zostały zabezpieczone. Po drugie, chciałem przypomnieć, że do grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku w rozumieniu tejże umowy nie należą państwa Maghrebu, z wyjątkiem Mauretanii, czyli te państwa, z których następuje przepływ migrantów, czyli Libia, Tunezja, w mniejszym stopniu Algieria, Maroko, a także Egipt, który jest częścią Maszreku. Takie dwie sprawy.

Natomiast chciałem wymienić pięć powodów, dla których w mojej opinii Polska powinna ratyfikować, oczywiście jak najszybciej, ten dokument. Po pierwsze, cofnijmy się 550 lat, kiedy żeglarze portugalscy i hiszpańscy trafili po raz pierwszy do Afryki, a później również do obecnych państw karaibskich i wysp Pacyfiku. To jest ważne, ponieważ od tego czasu liczymy współpracę. Oni zakładali wówczas placówki handlowo-wojskowe i od tego czasu liczymy, nazwijmy to, kontakty instytucjonalne Europy z tymi trzema regionami świata. Później skok do roku 1885, gdy podczas konferencji berlińskiej przy pomocy linijki i ołówka ustalano granice państw afrykańskich. To jest ważne, ponieważ to ma bezpośrednio wpływ na to, z którymi państwami i od kiedy UE współpracuje. W momencie tworzenia wspólnot europejskich w latach 50. w dokumentach rzymskich już były zawarte rozdziały dotyczące współpracy z tymi regionami. W zasadzie my automatycznie wstępując do UE…

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Panie prezesie, bardzo przepraszam, ale mamy jeszcze jedną ratyfikację dzisiaj…

Prezes Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku Jacek Karczewski:

Ale to jest ważne, żeby…

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Ja wiem. Wszystko jest bardzo ważne i na pewno chętnie panie i panowie posłowie zapoznają się z tymi informacjami, ale nie w trybie pracy nad ustawą, dobrze? Gdyby pan mógł zwięźlej. Będę wdzięczna.

Prezes Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku Jacek Karczewski:

Dobrze. To ja skrócę oczywiście.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Punkt drugi poprosimy.

Prezes Centrum Afryki, Karaibów i Pacyfiku Jacek Karczewski:

Bardzo dziękuję za wskazanie. W każdym razie chciałem powiedzieć, że to dziedzictwo jest integralną częścią naszego członkostwa w UE.

Po drugie, chciałem powiedzieć, że zmieniły się już kolejne pokolenia osób, które rządzą w tych krajach i one są znacznie bardziej świadome, wykształcone, stąd też te relacje muszą być bardziej usystematyzowane pod względem dokumentów prawnych.

Po trzecie, chciałem powiedzieć, że wszystkie ważne konferencje, które się w tej chwili odbywały, chociażby w przestrzeni ostatniego półrocza, czyli szczyt klimatyczny, COP, zeszłotygodniowa ONZ-owska konferencja WHO, czyli światowa konferencja zdrowotna, czy wreszcie odbyta dwa tygodnie temu ONZ-owska światowa konferencja dotycząca małych rozwijających się państw wyspiarskich, wskazują jednoznacznie na konieczność wsparcia państw tych trzech regionów.

Po czwarte, chciałem powiedzieć, że te państwa, niezależnie od tego, co robi z nimi tak zwana globalna północ, i tak się integrują w swoim gronie. Jeżeli nie będziemy z nimi współpracować, to oni i tak będą przybierali na sile. Stąd tak ważne jest, żebyśmy mieli z nimi jak najszybciej formalne usystematyzowane formy współpracy.

Po piąte, ważne jest też zaangażowanie Polski. Otóż należy powiedzieć, że aczkolwiek jest prawdą historyczną, że Polska nie miała wcześniej kolonii, to opieranie całej ideologii naszej współpracy czy uzasadniania, jacy my jesteśmy sympatyczni i dlaczego te państwa powinny z nami współpracować, na tym, że będziemy opowiadali jedną historię, nie wystarczy. Stąd tak ważne jest, żebyśmy się zaangażowali w realizację i wdrożenie tej umowy.

Oczywiście kończę apelem do świeżo wybranych europosłów, żeby również, kiedy od 16 lipca zaczną już prace w Strasburgu i Brukseli, zaangażowali się w relacje Polski i UE z tymi państwami. Dziękuję bardzo za uwagę.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś jeszcze z państwa chce zabrać głos w debacie? Nie widzę. Zamykam debatę i stwierdzam zakończenie pierwszego czytania.

Przechodzimy do rozpatrzenia projektu ustawy z druku nr 348. Czy posłowie, przedstawiciele wnioskodawców, chcą zabrać głos? Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie widzę. Czy do tytułu projektu ustawy są uwagi? Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, stwierdzę, że Komisje przyjęły tytuł projektu ustawy. Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisje przyjęły tytuł projektu ustawy.

Czy są uwagi do art. 1? Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, stwierdzę przyjęcie art. 1. Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam przyjęcie art. 1.

Czy są uwagi do art. 2? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam przyjęcie art. 2.

Rozpatrzyliśmy cały projekt ustawy. Przystępujemy do głosowania.

Proszę o uruchomienie procedury głosowania. Kto jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o przyjęciu projektu ustawy z druku nr 348? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników. Głosowało 40 posłów, za 39, wstrzymała się 1 osoba. Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie o przyjęciu projektu ustawy.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy na posiedzenie Sejmu. Proponuję, aby posłem sprawozdawcą została pani poseł Anna Wojciechowska. Czy są inne propozycje? Czy pani poseł się zgadza?

Poseł Anna Wojciechowska (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Pani poseł się zgadza. Czy ktoś jest przeciw powierzeniu posłance Annie Wojciechowskiej funkcji sprawozdawcy? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisje wybrały sprawozdawcę bez głosów sprzeciwu.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Przechodzimy do pkt II, czyli pierwszego czytania rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Zaawansowanej umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli

dnia 13 grudnia 2023 r. To jest druk nr 420. Druk został skierowany do naszych Komisji do pierwszego czytania w dniu 23 maja.

Przed chwilą przypominałam, co obejmuje pierwsze czytanie, więc nie będę powtarzała. Poproszę od razu przedstawiciela wnioskodawców, pana ministra Władysława Bartoszewskiego o uzasadnienie projektu.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Dziękuję bardzo, państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, pkt II porządku dziennego przewiduje pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Zaawansowanej umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony. Ta umowa ma zastąpić układ ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile z drugiej strony, sporządzony w Brukseli w listopadzie 2002 r., a który wszedł w życie 1 marca 2005 r. Niniejsza umowa, szczerze mówiąc, stanowi modyfikację i odpowiedź na globalne wyzwania i zmiany, jakie zaszły w okresie ostatnich 20 lat. Umowa została podpisana w czasie, gdy społeczeństwa i gospodarki UE i Chile stoją w obliczu bezprecedensowych, globalnych wyzwań w wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę. Polityczne rokowania na temat tej umowy zostały zakończone 9 grudnia 2022 r., w roku inwazji Rosji na Ukrainę. Stanowi w pewnym sensie również odpowiedź na tę inwazję.

Skutki wojny, w tym globalna inflacja, zakłócenie łańcucha dostaw, kryzys energetyczny, ujawniły pilną potrzebę wzmocnienia wzajemnie korzystnych więzi z kluczowymi sojusznikami o podobnych poglądach w celu przyspieszenia transformacji energetycznej, wzmocnienia tychże strategicznych łańcuchów dostaw i zdywersyfikowania źródeł dostaw.

Nowe ramy prawne stosunków między UE i jej państwami członkowskimi a Chile opierać się będą na dwóch instrumentach prawnych: w niniejszej umowie, która obejmuje filar polityki i współpracy oraz handlu i inwestycji, w tym postanowienia dotyczące ochrony inwestycji, i dwa – umowie przejściowej w sprawie handlu zawartej między UE a Republika Chile obejmującej liberalizację handlu i inwestycji. Umowa przejściowa w sprawie handlu wygaśnie wraz z wejściem w życie niniejszej umowy.

Ponadto celem jest poszerzenie zakresu współpracy w obszarach praw człowieka, Międzynarodowego Trybunału Karnego, broni masowego rażenia oraz zwalczania terroryzmu. Umowa obejmuje wiele dziedzin takich jak zdrowie, środowisko naturalne, zmiana klimatu, podatki, energia, edukacja i kultura, praca i zatrudnienie, sprawy społeczne, nauka i technologia oraz transport. Ponadto umowa zawiera postanowienia dotyczące współpracy prawnej, praworządności, zapobiegania i zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz przestępczości zorganizowanej i korupcji.

W części umowy dotyczącej handlu poszerzono zakres obecnych dwustronnych ram handlowych i dostosowano je do nowych globalnych wyzwań politycznych i gospodarczych oraz do nowej rzeczywistości partnerstwa między UE a Chile. Wejście umowy w życie pozwoli na zwiększenie zaangażowania i roli UE oraz jej państw członkowskich w regionie Ameryki Południowej, którego znaczenie wzrasta zarówno gospodarczo, jak i geopolitycznie. Zauważamy próby penetracji tego regionu przez Federację Rosyjską i ta umowa w pewnym sensie ma temu procesowi przeszkadzać. Umowa rozszerza miedzy innymi zakres relacji gospodarczych i handlowych między stronami, co jest szczególnie istotne w świetle globalnych ekonomicznych skutków pandemii COVID-19, agresji Rosji na Ukrainę oraz rywalizacji handlowej na linii USA – Chiny.

Państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, w imieniu rządu proszę o poparcie projektu ustawy w sprawie ratyfikacji niniejszej umowy. Chciałbym zwrócić uwagę, że jeżeli ją ratyfikujemy na najbliższych posiedzeniach Sejmu, to będziemy albo pierwszym państwem, które ją ratyfikowało w ramach UE, albo jednym z pierwszych trzech państw UE, co symbolicznie ma też pewne znaczenie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. To na pewno zobowiązujące słowa. Ale teraz zapytam panie i panów posłów, czy mają jakieś pytania do tego, co powiedział pan minister. Nie widzę. Zamykam debatę. Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania.

Przechodzimy do rozpatrzenia projektu ustawy z druku nr 420. Czy posłowie, przedstawiciele wnioskodawców, chcą zabrać głos? Nie widzę. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie widzę. Czy do tytułu projektu ustawy są uwagi? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że Komisje przyjęły tytuł projektu ustawy.

Przechodzimy do art. 1. Czy są uwagi? Nie widzę. Stwierdzam przyjęcie art. 1.

Art. 2. Czy są uwagi? Nie widzę. Art. 2 jest przyjęty.

Teraz rozumiem, że musimy przegłosować cały projekt ustawy.

Przystępujemy do głosowania. Kto z pań posłanek i panów posłów jest za przyjęciem projektu ustawy? Kto jest przeciwny? Bardzo dziękuję. Proszę o podanie wyników.

43 głosy za, nikt nie był przeciwny, nikt się nie wstrzymał. Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie o przyjęciu projektu ustawy.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy. Proponuję, żeby posłanką sprawozdawczynią była Joanna Kluzik-Rostkowska. Czy jest pani poseł? Jest. Bardzo dziękuję. Czy pani poseł się zgadza?

Poseł Joanna Kluzik-Rostkowska (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Czy są inne kandydatury? Czy jest sprzeciw wobec tej kandydatury? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że pani posłanka Joanna Kluzik-Rostkowska została sprawozdawcą bez głosów sprzeciwu.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariatach Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.